

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 232/24
4.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Ћесаровића и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела утаја из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Жељке Кулинчевић, изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.342/23 од 09.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Жељке Кулинчевић и по службеној дужности **ПРЕИНАЧАВА** се пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.342/23 од 09.11.2023. године, тако што Апелациони суд у Београду према окривљеном АА са личним подацима као у изреци првостепене пресуде на основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 Законика о кривим поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да је:

1. Дана 30.12.2013. године у ... и ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, у намери да себи прибави противправну имовинску корист присвојио туђу ствар која му је била поверена, чега је био свестан и што је хтео, на тај начин што је наведеног дана дошао у седиште ... са седиштем у ..., чији је власник оштећени ББ и склопио уговор о најму путничког моторног возила марке "Volkswagen" Тип "Golf V 1.9" регистарских ознака ... и броја шасије ..., власништво оштећеног ББ, вредности преко 1.500.000,00 динара, а затим је дана 29.01.2014. године новим уговором о најму продужио најам, обавезавши се да ће возило у седиште радње вратити до 10.02.2014. године, при чему је знао да то неће учинити, јер је предметно возило најпре задржао за себе, а затим га је продао најпре сведоку оштећеном ВВ, а затим и сведоку оштећеном ГГ и на тај начин себи прибавио противправну имовинску корист у укупном износу од 5.150 евра у динарској противвредности 596.215,50 динара,

при чему је био свестан забрањености свог поступања

-чиме би извршио кривично дело утаје из члана 207 став 3 у вези са ставом 1 КЗ.

2. Дана 07.02.2014. године у ... способан са схвати значај свог дела и да управља својим поступцима у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног ВВ из ... и тиме га навео да нешто учини на штету своје имовине, чега је био свестан и што је хтео, на тај начин што је најпре неутврђеног дана у периоду од краја јануара 2014. године до 07.02.2014. године у намери да такву исправу употреби као праву, направио лажну исправу – уговор о купопродаји моторног возила, у коме је навео да тај уговор је наводно закључен 27.11.2013. године између њега као купца и “...” d.o.o. као продавца путничког моторног возила “Volkswagen” Тип “Golf V 1.9” регистарских ознака... и броја шасије ..., а потом је на месту означеном за продавца потписао стварног власника ББ, чега је био свестан и што је хтео, па је дана 07.02.2014. године овакву лажну исправу употребио као праву у намери да лажно прикаже чињеницу да је он фактички власник поменутог возила и да има право да га прода, па је тиме довео у заблуду оштећеног ВВ који му је на име купопродајне цене исплатио износ од 1.650 евра у динарској противвредности 191.020,50 динара, иако је окривљени знао да предметно возило није његово власништво и да нема право да њима располаже, те је након седам дана од оштећеног тражио да му врати предметно возило, обећавши да ће му новац вратити назад, што до данас није учинио, па је на описани начин себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу, при чему је био свестан забрањености свог поступања,

-чиме би извршио кривично дело превара из члана 208 став 1 КЗ

3. У току фебруара 2014. године у ..., способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног ГГ из ... и тиме га навео да нешто учини на штету своје имовине, чега је био свестан и што је хтео, тако што је на начин описан под тачком 3 изреке пресуде у намери да такву исправу употреби као праву направио лажну исправу – уговор о купопродаји моторног возила који је наводно закључен дана 27.11.2013. године између њега као купца и “...” d.o.o. као продавца путничког моторног возила “Volkswagen” Тип “Golf V 1.9” регистарских ознака ... и броја шасије ..., а потом је на месту означеном за продавца потписао стварног власника ББ, чега је био свестан и што је хтео, па је лажним приказивањем чињеница да је он фактички власник поменутог возила и да има право да га прода довео у заблуду оштећеног ГГ који му је на име купопродајне цене исплатио износ од 3.500 евра у динарској противвредности 405.195,00 динара, иако је знао да предметно возило није његово власништво и да нема право да њиме располаже, те је након месец дана од оштећеног тражио да му врати предметно возило, обећавши да ће му вратити одузети новац, што до данас није учинио, па је на описани начин себи прибавио противправну имовинску корист у наведеном износу при чему је био свестан забрањености свог поступања

-чиме би извршио кривично дело превара из члана 208 став 1 КЗ

Оштећени ББ, ВВ и ГГ се ради остваривања имовинскоправних захтева упућују на парницу на основу члана 258 став 3 Законика о кривичном поступку.

Трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда, на основу одредбе члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку.

II

УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Жељке Кулинчевић, па се **УКИДА** пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.342/23 од 09.11.2023. године у делу одлуке којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела утаје из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ и у том делу списи предмета се **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основном суда у Ваљеву К.бр.342/23 од 09.11.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела утаје из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и новчана казна у одређеном износу од 50.000,00 динара, због извршења кривичног дела утаје из члана 207 став 3 у вези става 1 КЗ за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 9 месеци и новчана казна у одређеном износу од 30.000,00 динара, због извршења кривичног дела преваре из члана 208 став 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и новчана казна у одређеном износу од 20.000,00 динара, као и због извршења кривичног дела превара из члана 208 став 1 КЗ за које је окривљеном претходно утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и новчана казна у одређеном износу од 20.000,00 динара. Надаље је првостепеном пресудом окривљени АА осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 3 месеца и новчану казну у одређеном износу од 120.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а одређено је да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом оштећени "...” d.o.o., као и оштећени ББ упућени су на грађанску парницу, док је делимично усвојен имовинско правни захтев оштећеног ВВ па је обавезан окривљени да оштећеном плати износ од 191.020,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, а за вишак преко досуђених 191.020,00 динара до тражених 2.100 евра оштећени ВВ упућен је на грађанску парницу. Првостепеном пресудом усвојен је имовинско правни захтев оштећеног ГГ па је окривљени обавезан да оштећеном плати износ од 405.195,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Надаље је окривљени обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 117.750,00 динара у корист буџетских средстава суда, као и да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом према окривљеном АА је на основу члана 421 став 1 тачка 1 и 422 став 1 тачка 3 ЗКП одбијена оптужба да је извршио два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355 став 1 КЗ.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавила бранилац окривљеног АА, адвокат Жељка Кулинчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешне примене кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи првостепену пресуду у ставу I, III, IV и V изреке и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривична дела која му су стављена на терет или да укине првостепену пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.247/24 од 29.02.2024. године предложио да се жалба браниоца АА, адвоката Жељке Кулинчевић, одбије као неоснована, а првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред наведеног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

Основано је у изјављеној жалби браниоца адвоката Жељке Кулинчевић указано да је у односу на кривично дело утаје из члана 207 став 3 КЗ извршено дана 30.12.2013. године, ближе описано у тачки 2 изреке пресуде, за које је окривљени АА оглашен кривим, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Испитујући првостепену пресуду поводом изјављене жалбе браниоца адвоката Жељке Кулинчевић, Апелациони суд у Београду је нашао да је у току жалбеног поступка наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и у односу на два кривична дела преваре из члана 208 став 1 Кривичног законика ближе описаним у тачкама 3 и 4.

Наиме, оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт.бр.736/15 од 23.12.2019. године окривљеном АА стављено је на терет да је извршио кривично дело утаје из члана 207 став 3 у вези става 1 КЗ учињено дана 30.12.2013. године, ближе описано у тачки 2, затим кривично дело преваре из члана 208 став 1 КЗ учињено дана 07.02.2014. године, ближе описано у тачки 3 и кривично дело превара из члана 208 став 1 КЗ учињено у току фебруара 2014. године, ближе описано у тачки 4.

Одредбом члана 207 став 3 у вези става 1 КЗ прописано је да ако вредност утајених ствари прелази износ од 450.000,00 динара учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, док је одредбом члана 208 став 1 КЗ прописано да ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

Одредбом члана 103 став 1 тачка 4 КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне 5 година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко 3 године, док је одредбом члана 104 став 6 КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења наступа у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и да је окривљеном АА стављено на терет да је кривично дело утаје из члана 207 став 3 у вези става 1 КЗ извршио дана 30.12.2013. године, то је Апелациони суд у Београду у конкретном случају нашао да је апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело наступила 30.12.2023. године, затим у односу на радње кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ учињене дана 07.02.2014. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила је 07.02.2014. године, а у односу на радње кривичног дела из члана 208 став 1 КЗ учињене у току фебруара 2014. године, Апелациони суд у Београду налази да је апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила 01.02.2024. године.

Имајући у виду да се кривични поступак не може водити уколико је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и да се у том случају оптужба одбија, то је Апелациони суд у Београду усвајајући жалбу браниоца окривљеног АА и по службеној дужности, првостепену пресуду у овом делу преиначио и донео одлуку као у ставу I изреке пресуде.

Имајући у виду да је у конкретном случају оптужба према окривљеном АА одбијена, то је Апелациони суд у Београду оштећене ББ, ВВ и ГГ ради остваривања имовинскоправних захтева упутио на парнични поступак на основу члана 258 став 3 Законика о кривичном поступку, а сходно одредби члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку, одлучено је да трошкови кривичног поступка, у овом делу, падају на терет буџетских средстава суда.

Надаље, основано је у изјављеној жалби бранилац адвокат Жељка Кулинчевић оспорила првостепену пресуду и у делу у коме је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела утаје из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, ближе описаног у тачи 1 изреке пресуде наводећи да је чињенично стање на коме се заснива пресуда недовољно утврђено, с обзиром на то да није на поуздан начин утврђена вредност утајене ствари и то моторног возила марке “Volkswagen” тип “Golf” регистарских ознака ...

Наиме, првостепени суд у образложењу пресуде наводи да је чињенично стање у односу на радње кривичног дела утаје из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ утврдио из одбране окривљеног АА, који је у својој одбрани признао извршење кривичног дела учињеног на штету оштећеног привредног друштва “...” д.о.о., с тим што је оспорио да је вредност наведеног возила 2.105.228,35 динара, као и на основу исказа овлашћеног представника оштећеног ДД који је исти дао пред правосудним органима Босне и Херцеговине. Интерпретирајући исказ сведока ДД на странама 9 и 10 образложења пресуде, првостепени суд наводи да оштећени није могао да определи вредност одузетог возила. Надаље првостепени суд на страни 11 образложења пресуде наводи да је у извештају о почињеном кривичном делу ПУ Тузла од 06.04.2015.године наведено да причињена штета оштећеном привредном друштву износи 33.549,10

конвертибилних марака.

Међутим, по налажењу овог суда, првостепени суд након набрајања и кратке интерпретације свих доказа које је извео, у образложењу пресуде не даје конкретне и аргументоване разлоге које од изведених доказа је прихватио, а које није, не врши анализу изведених доказа, нити их доводи у везу са осталим доказима, при чему је првостепени суд био у обавези да детаљно образложи на основу којих доказа је које одлучне чињенице утврдио, а у циљу правилног и потпуног утврђења чињеничног стања. С тим у вези, овај суд није био у могућности ни да испита закључак првостепеног суда у погледу утврђене вредности моторног возила марке “Volkswagen” тип “Golf” регистарских ознака ..., при чему је утврђивање вредности утајене ствари – наведеног возила, одлучна чињеница и неопходно је да иста буде несумњиво утврђена, с обзиром да иста представља квалификаторну околност у погледу облика кривичног дела које је окривљеном стављено на терет и за које је оглашен кривим.

Истовремено, из овако датог образложења пресуде осим што није јасно како је првостепени суд утврдио да је вредност наведеног возила 33.549,10 конвертибилних марака, није јасно ни на који начин је првостепени суд утврдио динарску противвредност у износу од 2.105.228,35 динара.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које му је овим решењем указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

На основу напред наведеног, Апелациони суд у Београду је усвајањем жалбе браниоца адвоката Жељке Кулинчевић укинуо ожалбену пресуду у односу на кривично дело утаје из члана 207 став 4 у вези става 1 КЗ, ближе описано у тачки један изреке пресуде и у том делу списе предмета вратио на поновно одлучивање, на основу одредбе члана 458 Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 458 ЗКП и одредбе члана 459 ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић,с.р.

Председник већа-судија
Оливера Анђелковић,с.р.

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић